

Derpå foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om statsstøtte til behandling og pleje af tuberkuløse m. m.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udvandring.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2521, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 783).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Hougaard): Da det ærede medlem hr. M. Larsen (Kolding) på grund af sygdom er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg her ved anden behandling sige et par ord på udvalgets vegne.

Som det fremgår af den omdelte betænkning, har udvalget holdt 4 møder, og vi har modtaget en deputation fra de 3 kirkelige organisationer, som er omtalt i betænkningen. Vi har endvidere haft samråd med ministeren, der gav en meget udførlig redegørelse for de problemer, som udvalget havde rejst.

Jeg kan på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Kryger: Efter at vi havde haft den omtalte samtale med deputationen for Dansk Kirke i Udlandet, Dansk Sømandskirke i fremmede Havne og Den danske Folkekirkes Nødhjælp, havde venstre gerne set, at der i betænkningen eller i lovforslaget var kommet til at stå, at arbejdsdirektøren

havde pligt til at søge et samarbejde med disse institutioner. Men efter at vi havde hørt den højtærede ministers betænkning ved at præcisere dette, og da der samtidig er givet løfte om, at disse institutioner vil kunne få alt det samarbejde, de ønsker, med arbejdsdirektoratet, vil vi fra venstres side indstille, at man vedtager lovforslaget i den foreliggende form.

Sandau: Der har, som den ærede ordfører sagde, været kontakt med Dansk Kirke i Udlandet samt Sømandsmissionen, og selv om der har været enighed om, at det ville være nyttigt med et mere direkte samarbejde mellem Dansk Kirke i Udlandet og arbejdsministeriet, er der dog også enighed om, at det skal forblive ved kontakten, idet vi er af den formening, at man ikke skal fragte de danske kirkesamfund i de nye lande den følelse af selvhjulpenhed og indbyrdes solidaritet, der ganske naturligt kommer til at præge disse menigheder. De er stedet, hvortil danske udvandrere kan søge, både når de trænger til hjælp og støtte og til et fristed, hvor de sammen med landsmænd kan pleje de interesser af værdi for den enkelte, som man har medbragt fra hjemlandet.

Når man ikke har villet knytte et nærmere tilhørsforhold mellem Dansk Kirke i Udlandet og de danske myndigheder, hænger det for en stor del sammen med, at ingen skal rejse ud i den forvisning, at det absolut ikke er forbundet med nogen form for risiko, og i den sikre tro, at går det galt, så har man jo kirken. Det har altid været forbundet med risiko at udvandre, men vi håber nu ved denne lov at have medvirket til at skabe klarhed for den enkelte, således at der sker de færrest mulige fejltagelser i fremtiden.

Jeg har været og er i øvrigt endnu af den opfattelse, at dette er en opgave, som staten roligt kunne have afviklet, men det er dog ikke noget stort spørgsmål, og jeg vil kun udtale håbet om, at man vil søge at begrænse udgifterne, idet det ikke, som forholdet er nu, står helt klart, hvor stor bekostningen vil blive; jeg nærer dog ikke nogen bekymringer på det punkt, så længe den nuværende arbejdsminister har loven under sit område.

Udvandrer tilværelsen er ikke romantik,